

τί τὸ ἄπιστον, τὸ ὁποῖον μὲ ἔκαμνε νὰ τὴν μισῶ καὶ τὴν ἀποστρέφωμαι· ἴσως ἐνεκεν αὐτοῦ τοῦ λόγου τὴν ἡγάπων τόσον πολὺ. Ἐν αὐτῇ τὸ γυναικεῖον ἦτο ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην γυναῖκα ἰσχυρότερον. Ἐξ αὐτῆς ἐξήρχετο ρεῦμα μεθυστικὸν καὶ δηλητηριώδες... Ἐγὼ νὰ τὴν ἰδῶ δέκα ἔτη καὶ τὴν ἀγαπῶ περισσότερο παρά ποτε.

IV

Ἡ νύξ κατεκάλυψε τὴν γῆν, ἡ ἀτμόσφαιρα ἦτο ὑπόθερμος καὶ ἀρωματώδης.

— Καὶ θὰ τὴν ἰδῇτε ποτε πλέον; τὸν ἠρώτησα.

— Διάβολε!... Κατώρθωσα νὰ σχηματίσω περιουσίαν κινήτην καὶ ἀκίνητον ὀκτακοσίων χιλιάδων φράγκων, ὅταν συμπληρώσω τὸ ἑκατομύριον θὰ τὰ πουλήσω ὅλα καὶ θὰ φύγω... Ἐγὼ ὅσα μοῦ φθάνουν διὰ νὰ ζήσω ἕνα ἔτος μετ' αὐτῆς — ἕνα ὁλόκληρον ἔτος... Καὶ ἔπειτα, ἡ ζωὴ μου θὰ κλείσῃ!...

— Καὶ ἔπειτα; ἠρώτησα.

— Ἐπειτα; θὰ τὴν παρακαλέσω νὰ μὲ κάμῃ θαλαμηπόλον της....

(Ἐκ τῶν τοῦ Guy de Maupassant)

N. Θ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ.

ANA THN IOYΔAIAN

KANA

Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγούτης ἀπὸ Ναζαρέτ εἰς Τιβεριάδα ὑπάρχει χωρίον Κέφρ-κεννὰ καλούμενον, ἀριθμοῦν 600 μόλις κατοίκους, ἄσημον μὲν σήμερον καὶ εἰς ἀθλίαν εὐρισκόμενον κατάστασιν, μεγάλην ὅμως ἀποκτήσαν φήμην ἐν ἄλλῃ ἀπομακρυσμένη ἐποχῇ, καθ' ἣν αὖ Ἰησοῦς ἐποίησε τὴν ἀρχὴν τῶν σημείων ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐφανέρωσε τὴν δόξαν αὐτοῦ. Διότι τὸ Κέφρ-κεννὰ θεωρεῖται σήμερον ἡ ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ μνημονευομένη ἀρχαία πόλις Κανὰ. Πάντες βεβηχίως γνωρίζουσι τὸ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ γενόμενον θαῦμα, τὸ ἐν πάσῃ ἱεροτελεστίᾳ γάμου ἀναγινωσκόμενον, ἀλλ' οὐδεὶς ἤξευρε πού κεῖται ἀκριβῶς σήμερον τὸ μέρος ἐν ᾧ ἐτελέσθη, καθότι ἐκτὸς τοῦ Κέφρ-κεννὰ, ἔχομεν καὶ δευτέραν Κανὰ πρὸς βορρᾶν τῆς Σεππύχρης, εἰς Κανέτ-ελ Δζαμπὶλ κατὰ τὰς ἀρχαίας παραδόσεις. Παρὰ τοῖς κατοικοῖς τῶν μερῶν τούτων μεγαλειότεραι ὑπάρχουσι πιθανότητες, ὅτι τὸ Κέφρ-κεννὰ εἶναι ἡ ὀνομαστή Κανὰ καὶ οὐχὶ ἄλλο τι χωρίον ἐκ τῶν περὶ. Ἐνταῦθα ὑπάρχει πηγὴ ἐξ ἧς, ὡς λέγουσιν, ἤντησαν τὸ ὕδωρ καὶ ἐπλήρωσαν τὰς λίθινας ὑδρίας, αἷς ἡνεγκαν ἐνώπιον τοῦ Ἰησοῦ. Οἱ Ἕλληνες χριστιανοὶ καὶ οἱ Ἀραβες τοῦ Κέφρ-κεννὰ προσπορίζονται οὐχὶ μικρὰς ὠφελείας ἐκ τῆς πηγῆς ταύτης, λαμβάνοντες ἐκάστοτε γενναία φιλο-

δωρήματα παρὰ τῶν ἐπιθυμούντων νὰ πῶσιν ἐκ τοῦ ἡγιασμένου ὕδατος εἰς ἀνάμνησιν τοῦ θαύματος τοῦ Ἰησοῦ ἢ ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ἴσως τῆς μεταβολῆς αὐτοῦ εἰς οἶνον(;)·

Ἄλλ' ἐκτὸς τῆς πηγῆς ταύτης ὑπάρχει καὶ μικρὰ Ἑλληνικὴ ἐκκλησία ὠκοδομημένη ἐγγὺς τῶν Ῥωμαϊκῶν ἐρείπειων ἐπὶ τῶν ὁποίων κεῖται σήμερον τὸ νεώτερον χωρίον, περίφημος διὰ τὰς ἐν αὐτῇ σφζομένους δύο ἢ τρεῖς ὑδρίας, αἷς καταλέγουσι μετὰ τῶν ἀγγείων ἐκείνων, ὡς τὸ ὕδωρ μετεβλήθη ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ εἰς οἶνον. Ταύτας δεικνύουσι καθ' ἐκάστην τοῖς ἀπλοῖκοις προσκυνηταῖς, παρ' ὧν λαμβάνουσιν ἱκανὴν χρηματικὴν ἀμοιβήν. Αἱ ὑδρίαι αὗται, αἷς μεταχειρίζονται σήμερον, ὡς τὸ πάλαι, καθ' ὅλην τὴν Παλαιστίνην, ἐν ᾗ ἤκμασε τὸ Βασιλεῖον τῶν Ἑβραίων εἰσὶ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον κομφὰ πορώδη ἀγγεῖα, ὅμοια τῶν ἀρχαίων ἐκείνων πηλίνων ἀγγείων τῶν ἔχοντων τὴν ιδιότητα νὰ διατηρῶσι ψυχρὸν τὸ ὕδωρ κατὰ ὅποια μεταχειρίζονται εἰς ὅλα τὰ θερμὰ κλίματα.

Ὅποταν δ' οἱ προσκυνηταὶ δὲν ἀρκοῦνται εἰς τὰ σφζόμενα ταῦτα κειμήλια, ἀλλὰ ζητοῦσι καὶ τι πλέον, ἀδιαφοροῦντες περὶ τῆς ἀληθείας ἢ μὴ τοῦ πράγματος, δεικνύουσιν αὐτοῖς καὶ τὰ ἐρείπια τῆς οἰκίας, ἐν ᾗ ὁ Ἰησοῦς ἐθαυματουργήσας παρὰ τῶν καλῶν οἶνον τοῖς κεκλημένοις καὶ μάλιστα τῷ ἀρχιτρικλίνῳ, ὅστις τὰ μέγιστα νῦφράνθη ἐκ τοῦ ἀνελπίστως ὑπὸ τοῦ νυμφίου προσφερθέντος ἀρίστου οἴνου, ἀγνοῶν τὸ θαῦμα τοῦ Ἰησοῦ.

K. Δ. K.

ΕΝ ΔΡΑΜΑ ΕΝ ΒΕΡΟΛΙΝΩ

ἱστορικὸν Γερμανικὸν ἐπεισόδιον.

(Συνέχεια ἴδε σελ. 16).

— Ἐπιμένετε λοιπὸν ἀπαιτοῦντες παρ' ἐμοῦ, εἶπε, νὰ μεταβάλλω ἀπόρασιν, ἐκδοθεῖσαν ὑπὸ τῶν δικαστῶν μου;... Τοῦτο δὲν μοὶ ἀρέσκει! Οὐδέποτε, κύριοί μου... οὐδέποτε θὰ γείνη τοῦτο. Ἀπεσταλμένος βασιλέως ἢ οὐ, δι' ἐμὲ εἶνε τὸ ἴδιον. Ὁ κόμης εἶχε λάβει τὰ ἀνακλητήρια αὐτοῦ καὶ τοῦτο ἐγνώριζον κάλλιστα ἐν Βερολίνῳ· φοβούμενοι δὲ μὴ καταλίπη τὰ ὄρια ἡμῶν ἐν αὐτῇ ἐπιφωνῶν εἰς ἑαυτὸν καὶ ἕνα καγχασμὸν διὰ τοὺς δυνεστάς του, ἐφρόντισαν νὰ φυλακίσωσιν αὐτόν. Φρονῶ ὅτι ἐπραξαν δικαίως. Οἱ κύριοι ἀπεσταλμένοι δὲν δύνανται ν' ἀναχωρήσωσιν ἀπὸ τῆς ἐπικρατείας μου χωρὶς ν' ἀποτίσωσι τὰ χρεῖα αὐτῶν. Ἡ δικαιοσύνη εἶνε τυφλή, διότι οἱ ὀφθαλμοὶ της περιβάλλονται δι' ἐπίδυσμους, μὴ βλέπουσα δὲ πρὸς ποῖον φέρεται, ἀκούει μόνον κατὰ δικαίαν καλῇ τῇ πίστει, bona fide, ὡς λέγουσιν οἱ Λατῖνοι Ἐγὼ δὲν ἐπιθυμῶ χάριν τοῦ κυρίου κόμητος ν' ἀποσπάσω

τόν ἐπίδεσμον αὐτόν, ἀλλὰ θέλω κυρώσει τὴν ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου.

— Ἀλλ' ἄς σκεφθῇ ἡ Ὑμετέρα Μεγαλειότης, ἐπέμεινεν ὁ Γίγκελ, ὅτι αἱ ξέναι αὐλαὶ θὰ θεωρήσωσιν ἑαυτὰς σπουδαίως προσβεβλημένας.

— Τότε ἄς πληρώσωσι τὰ χρέη τοῦ κυρίου κόμητος . . . ἔ! κύριε πρέσβυ, στήθι . . . Εἶμαι λίαν ἐνθουσιασμένος κατὰ τῶν ἀδίκων δικῶν . . . δὲν θέλω νὰ ἐπιτρέψω τὴν ὑπαρξίν τοιούτων. Ὁ μακαρίτης πατὴρ μου, ὁ πάππος μου ὁμοίως ἐπολιτεύθησαν καὶ ὁ βασιλεὺς ἐκεῖνος, ὃν πάντες ἡμεῖς Μέγαν ἀποκαλοῦμεν ἐφυλάκισέ ποτε τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ βασιλέως τῆς Γαλλίας . . . Δὲν θὰ διστάσω ἐπομένως ἐγὼ νὰ πράξω τὸ αὐτό, ὅταν πρόκηται νὰ ὑποστηρίξω τὸ δίκαιον τῶν ὑπηκόων μου. *Punctum Satis*.

Οἱ πρέσβεις οὐδὲν ἠδυνήθησαν ν' ἀντείπωσιν. Ὁ ὑπὲρ τοῦ νόμου ἐνθουσιασμός τοῦ βασιλέως ἠπέλπει ὅτι ἤθελε λάβει σπουδαιοτέρας διαστάσεις.

— Διατί λοιπόν, ἐξηκολούθησεν, ἀφοῦ τόσον ἐνδιαφέρεσθε ὑπὲρ τῆς τιμῆς τοῦ σώματος, δὲν σπεύδετε εἰς συνδρομὴν τοῦ κόμητος; Ἐγγυηθῆτε ὑπὲρ αὐτοῦ, κύριοι!

— Δὲν πρόκειται περὶ τούτου, ἀπήντησεν ὁ Γίγκελ. Θέλομεν μόνον ἐκανοποιήσιν τῆς εἰς τὸν κόμητα Πόσσε γενομένης ἀδικίας.

— Ὅτι διατάσσουσιν οἱ νόμοι, δὲν εἶνε διόλου ἀδικία! ἀνέκραξεν ὁ βασιλεὺς. Ἐὰν ὑμεῖς εἴχετε ἐν Ὁλλανδίᾳ χρεώστην τινα, γνωρίζω καλῶς, ὅτι ἠθέλατε φυλακίσει αὐτόν μέχρις ἀποτίσεως τοῦ χρέους . . . καὶ ἐνταῦθα λοιπὸν τὸ αὐτὸ ἀκριβῶς συμβαίνει.

— Ἐγένετο ἀληθῶς τοῦτο χωρὶς τὰ περαιτέρω — οἱ πρέσβεις ξένων δυνάμεων πρέπει νὰ δικάζωνται ὑπὸ εἰδικῷ δικαστηρίου καὶ φοβοῦμαι ὅτι ὁ κόμης Πόσσε, ἄνθρωπος εὐερέθιστος, μετὰ τὴν ἀπὸ τῆς φυλακῆς του ἀπόλυσιν θέλει ἐκδικηθῇ.

Ἐπὶ τοῦ προσώπου τοῦ βασιλέως ἐπεχύθη ἔκφρασις ζωηρᾶς δυσανεκείας, αἱ δὲ φλέβες τοῦ μετώπου του ἐπληρώθησαν αἵματος.

— Τί σημαίνει τοῦτο; ὁμιλήσατε, βαρῶνε. Ὑπάρχει τις ὅστις θέλει νὰ ἐκδικηθῇ δι' ἀπόφασιν δικαστικὴν ἐν ταῖς χώραις μου;

— Ὅσον τὸ ἐπ' ἐμοί, ἀντέκοψεν ὁ Γίγκελ, ἡ γνώμη τοῦ δικαστηρίου ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δὲν ἦτο ἀμέτοχος προσωπικοτήτων. Τινὲς τῶν κυρίων δικαστῶν ἐξέφεραν λόγους, δι' οὓς ὁ κόμης ὀφείλει νὰ ζητήσῃ λόγον.

— Καὶ πῶς; ἠρώτησεν ὁ βασιλεὺς τονίζων τὰς λέξεις.

— Μὲ τὸ ξίφος εἰς τὴν χεῖρα. Ἀπήντησεν ὁ Γίγκελ αὐθαδῶς.

Ὁ βασιλεὺς μετὰ κόπου ἐκρατεῖτο πλέον, ἔβλεπέ τις δὲ ὅτι ἠγωνίζετο νὰ κρατήσῃ ἑαυτοῦ. Ἀπήντησε δὲ διὰ τόνου σταθεροῦ καὶ πικροῦ.

— Κύριε βαρῶνε, δὲν ζῶμεν ἐνταῦθα ἐν τῇ πατρίδι τοῦ κυρίου μαρκησίου de la Chetardie, ἐνθα οἱ δικασταί, οἱ εἰσαγγελεῖς καὶ οἱ λοιποὶ σύεδροι δύνανται ν' ἀπειληθῶσιν ὑπὸ τῆς λάμπσεως τῶν ξιφῶν. Ὑπαινίττεσθε μονομαχίαν . . . ὁ θεὸς φυλάξοι νὰ φθάσῃ τις εἰς θέσιν ν' ἀπειλήσῃ τοὺς δικαστάς Μου διὰ τοῦ ξίφους. Ἀναβαίνων ἐπὶ τοῦ θρόνου ὠρκίσθην, ὡς καὶ ὁ μακαρίτης πατὴρ Μου, νὰ ἐμποδίζω τὰς μονομαχίας, καὶ τὸν ὄρκον μου τοῦτον θέλω φυλάσσει ὡς καὶ τοὺς λοιπούς. Εἶπατε λοιπὸν τῷ κυρίῳ κόμητι τὰ ἐξῆς: Συμβουλευώ αὐτόν φιλικῶς νὰ παραιτηθῇ τοιαύτης ἀνοησίας διότι διαβεβαίω ὑμᾶς ἐπὶ τῇ στρατιωτικῇ τιμῇ Μου, καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ στρατηγοῦ μου, ὅτι πάντα, ἄνευ διακρίσεως προσώπου, ὅστις ἤθελε χύσει αἷμα ἀλλότριον θέλω διατάξει νὰ κρεμάσωσιν ἢ νὰ κατατομήσωσιν . . . κατ' ἐξοχὴν δέ, ἐὰν ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως ταύτης τοῦ Πόσσε ἤθελε προκύψει σκάνδαλον τι, ὅπερ ἤθελε προκαλέσει μονομαχίαν, θὰ εἴρητε ἐν ἐμοί ἀνελήμονα δικαστήν. Δίδω ὑμῖν καὶ αὖθις πρὸς τοῦτο τὸν λόγον τῆς τιμῆς Μου. ἰ αἱ ἡδῆ, (ἐξηκολούθησεν ἀλλάσων τόνον) εὐχομαι ὑμῖν καλὴν ἐπάνοδον εἰς Βερολίνον. Ὁταν δὲ φθάσητε ἐκεῖ, ἀνοίξατε τὰ βαλάντια σας, ὅπως δυνήθητε ν' ἀνοίξητε τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, ἀποτινόντες τοῦ κόμητος τὰ χρέη. Ἐγὼ δὲ αὖριον θέλω ἐκδώσει διάταγμα, διατάσσον τοὺς πολίτας μου, νὰ μὴ δανείζωσι τοῖς κυρίοις ξένους ἀντιπροσώποις χρήματα, μηδὲ νὰ πωλῶσι τι αὐτοῖς ἐπὶ πιστώσει, ἐὰν δὲν θέλωσι, νὰ διακινδυνεύωσι τὰ χρήματά των. Κύριοί μου, χαίροιτε.

Καὶ στραφεὶς ἐξῆλθε ταχέως τοῦ συλλαλητηρίου ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ Φοκκάδε. Μετ' ὀλίγας δὲ στιγμὰς ἐκάθητο πάλιν εὐθυμός, καπνίζων καὶ φλυκῶν μεταξὺ τῶν ἀξιωματικῶν Του. Ὅτε πάντες ἀπεχαιρέτισαν, εἶπεν ὁ βασιλεὺς χαμηλῇ τῇ φωνῇ εἰς τὸν Κάτς.

— Τελείωσον ταχέως τὴν ὑπόθεσιν καὶ πρὸ παντός φρόντισον, νὰ μὴ συμβῇ οὐδεμία ξιφομαχία ἢ ἄλλη τις μονομαχία, διότι θὰ φερθῶ ὡς ὁ τύραννος τῶν Συρακουσῶν, ὠρκίσθην.

— Θὰ προσπαθήσω νὰ τελειώσω τὰ πάντα ὡς οἶον τε τάχιον καὶ μυστικώτερον (εἶπεν ὁ Κάτς). Διέταξα πρὸς τοῦτο τοὺς δικαστάς νὰ μὴ ἀνακοινώσωσι τι τῆς ὑποθέσεως τοῦ Πόσσε, πρὶν ἢ ἔλθῃ ἡ ἀπόφασις τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος. Ὁ κόμης εἶναι ὑπὸ κράτησιν εἰς τὴν οἰκίαν του καὶ θέλει σιωπήσει.

— Οἱ λοιποὶ ἀντιπρόσωποι τῶν δυνάμεων ἦσαν πρὸ ὀλίγου ἐδῶ.

Εἶπεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἐν συντομίᾳ ἀνέπτυξεν εἰς τὸν Κάτς τὸν μετὰ τῶν τριῶν ἀντιπροσώπων διάλογον Αὐτοῦ.

— Οὐμ (ἐπεφώνησεν ὁ Κάτς), θὰ σιωπήσωσι καὶ αὐτοί . . . Ὁ Πόσσε θὰ πράξῃ τὰ πάντα ἵνα ἀποτίσῃ τὸ χρέος, πρὶν ἢ ἡ κράτησις του γείνῃ γνωστὴ, φρονῶ ὅτι τοῦτο θὰ συμβῇ.

— Καὶ ὁ Ναϊνδόρφ; (ἠρώτησεν ὁ βασιλεὺς)

— Οὐδεὶς οὐδὲν περὶ τῆς ὑποθέσεώς του γνωρίζει, διότι ἐ-

κείνος μετὰ τῆς συζύγου του ἐπ' ἀδείᾳ ἀνεχώρησεν εἰς Ἀλβερστάδ πρὸς διευθέτησιν τῆς κληρονομίας: ἡ ὑπόθεσις λοιπὸν θὰ τελειώσῃ ἄνευ σκανδάλου καὶ ὅ,τι δυνήθῃ νὰ πράξω πρὸς τοῦτο, θὰ τὸ πράξω.

— Ἐμπιστεύομαι ὑμῖν τοῦτο (εἶπεν ὁ βασιλεὺς).

Ὅτε ὁ βασιλεὺς εὐρέθη μόνος ἐν τῷ δωματίῳ τοῦ ὕπνου του μετὰ τοῦ θαλαμηπόλου Του, ἐπίασε διὰ τῶν δύο δακτύλων τὴν ἄκραν τοῦ αὐτίου του καὶ εἶπεν.

— Κάμε μου τὴν χάριν σὲ παρακαλῶ νὰ τηρήσῃς σιγὴν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ Ναϊνδόρφ καὶ τοῦ Πόσσε... ἄλλως δυστυχία ἐπὶ σέ.

Ὁ Ἐβερσμιν ἐφέλλισε διαβεβαιώσεις τινάς.

Καθ' ἣν δὲ στιγμήν ὁ βασιλεὺς κατεκλίνετο ἐπὶ τῆς κλίνης Του ὅπως ἀναπαυθῇ, ὁ Κᾶτς εἰσέρχόμενος εἰς τὸ ὄχημά του ἐλάμβανε τὴν πρὸς τὸ Βερολῖνον ἄγουσαν.

— Θέλω νὰ ἴδω (ἐμονολόγει βλέπων πρὸς τοὺς πρὸ αὐτοῦ ἐγειρομένους πύργους τοῦ Βερολίνου) ὅποιαν ἐντύπωσιν θέλω προξενήσῃ εἰς τοὺς ὑπερῆφάνους αὐτοὺς νεανίας, ὅταν παρουσιασθῶ εἰς αὐτοὺς ὡς δικαστής. Ἀ! ἄ! ἄ! Ὁ ἀναστατωτὸς ὀλίγον τὸ στρατοδικεῖον.

Τὸ ὄχημα διήλθε τὴν πύλην τοῦ Βερολίνου.

— Παρὰ τῷ κυρίῳ Πλατὼ ἐν τῇ Βασιλικῇ ὁδῷ.

Παρήγγειλεν ὁ Κᾶτς εἰς τὸν ἡνίοχον.

Ὅπου σήμερον ἐκτείνεται ἡ μεγάλη καὶ εὐρεῖα Oranienburger ὁδὸς μετὰ τὰς μεγαλοπρεπεῖς αὐτῆς οἰκοδομὰς, ἐν ἔτει 1722 δὲν ἔβλεπέ τις ἀκόμη ἢ χέρσους ἀγρούς. Τὸ τότε προάστειον ὑπὸ σπανίων μόνον ἐκοσμεῖτο οἰκιῶν. Ὁ βασιλεὺς εἶχε μὲν, ἥδη ἀπὸ τοῦ ἔτους 1716, διατάζει νὰ χαράξωσι πάσας τὰς ὁδοὺς μέχρι τῆς Oranienburger καὶ νὰ διαιρέσωσιν διαφόρους πλατείας, ἡ κατεδάφισις ὅμως τῶν οἰκιῶν δὲν ἐγένετο ταχέως, καὶ πολλὰ αὐτῶν ἔκειντο ἐτι ἐν μέσῳ μεγάλων εὐσκίων κήπων.

Τινὲς τῶν εὐπόρων τοῦ Βερολίνου κατοίκων ὠκοδόμησαν ἥδη ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ταύτης, ὁ κήπος τοῦ Monbijou ἔθλασε πλησίον τῶν οἰκιῶν των καὶ μετρίως πεφυτευμένη ὁδὸς πρᾶξιεν εἴσοδον εἰς αὐτάς. Μία τῶν οἰκιῶν τούτων ἀνῆκεν τῷ κυρίῳ Ναϊνδόρφ ταγματάρχῃ τοῦ τάγματος Γλασενάσ. Δὲν ἦτο μὲν μεγάλη, ἀλλὰ μετὰ χάριτος ὠκοδομημένη καὶ οὐ μακρὰν τῆς πλατείας, ἐφ' ἣς νῦν ὠκοδομεῖται τὸ ταχυδρομεῖον.

Ὡραίαν τινὰ ἐσπέραν ἐν τῷ κήπῳ τῆς εἰρημένης οἰκίας ἦσαν συνηγμένα ἄτομά τινα. Ἐβόδιζον φλυαροῦντα εἰς ὁδὸν τινα περιβαλλομένην ἐκατέρωθεν ὑπὸ πυκνοτάτης φυτείας πύζων.

— Βλέπω μετὰ μεγίστης ἀνητυχίας τὸ ὥρολόγιον τοῦ πύργου (εἶπεν λοχαγὸς τις Ῥόρ). Ὁ Ναϊνδόρφ πρέπει νὰ φθάσῃ εἰς τὰς ἑπτὰ. Ὅποιος ἄρα γε εἰδήσεις θὰ φέρῃ.

— Φανερώς καλὰς (ἀπήντησε νέος τις βρωῶνος Στάμμ). φρονῶ ὅτι τὸ δικαστήριον τῆς Ἀλβερστάδ θὰ καταργήσῃ

τὴν εἰς χεῖρας τοῦ Ἴρς συντηρητικὴν κατάσχεσιν τῶν χρημάτων του, καὶ ὅ,τι δὲν ἠδυνήθη νὰ κατορθώσῃ αὐτός, τοῦτο θὰ ἐκτελέσῃ ἡ κυρία του. Εἶνε σοφὴ καὶ πεπειραμένη κυρία.

— Οὐμ... Οὐμ (ἤρχισε γογγύζων πολὺσαρκὸς τις κύριος), πολὺ εὐέλπιδες ἦσθε, κύριοί μου... ἐγὼ εἰμαι μᾶλλον ἄπελπις. Ὁ συνταγματάρχης Ναϊνδόρφ, ὁ ἀδελφὸς τοῦ φίλου μας δύναται τὰ πάντα νὰ κατορθώσῃ ἐν τῇ προκειμένῃ ὑποθέσει... τοῦλάχιστον νὰ παρατείνῃ αὐτὴν ἐπ' ἄπειρον. Εἴσθε στρατιῶται καὶ δὲν γνωρίζετε τὴν μακρὰν ὁδόν, ἣν παρὰ τοῖς δικαστηρίοις μας δύναται νὰ διανύσῃ τοιαύτη ὑπόθεσις.

— Βεβαίως κύριε Ῥάτ, (εἶπεν ὁ Ῥόρ) ἔχετε μεγαλειτέραν ἡμῶν γνώσιν τῶν νόμων. Εἴσθε οἱ τροχοὶ μηχανῆς δυσκινήτου.

— Τὸ τελευταῖον πάντοτε, φίλε μου ὁ Ναϊνδόρφ δύναται νὰ περιμείνῃ. Ἡ θέσις του εἶναι καλή, τὰ δὲ ἔξοδα τοῦ ταξιδίου του δύναται αὐτὸς νὰ καλύψῃ καὶ εὐκόλως. Ἰδέτε τὴν χαρίεσσαν οἰκίαν, πῶς ὁ ἥλιος διεισδύων διὰ τῶν παραθυροφύλλων ἀντανακλᾶται ἐπὶ τῶν ὑέλων, ... ὁ εὐρύς κήπος... εἶναι μία χαρὰ νὰ βλέπῃ τις τὸ κτῆμα τοῦτο.

— Ἐχετε δίκαιον. Ὁ Ναϊνδόρφ εἶναι εἰς τῶν ἀγαπητοτέρων ἀξιωματικῶν, καὶ φανερώς εὐχαρίστως ἠθέλει τις τὸν συνδράμει, ἐὰν τυχὸν ἤθελεν ἱσως περιπέσει εἰς δυσχερείας.

— Καὶ πρέπει νὰ τὸν συνδράμητε, γνωρίζοντες τὴν περὶ τὰ χρηματιστικὰ αὐστηρότητα τοῦ βασιλέως (εἶπεν ὁ Ῥάτ Ἀππελ). Ἀλλὰ πῶς ἡ δύνατο νὰ περιέλθῃ εἰς οὕτω δεινὰς δυσχερείας; Ὁ Ναϊνδόρφ διευθύνει κάλλιστα τὰς ὑποθέσεις του.

— Γνωρίζετε καλῶς πάσας τὰς σχέσεις τοῦ ταγματάρχου; (εἶπεν ὁ λοχαγὸς Ῥόρ τῷ Ῥάτ χαμηλῇ τῇ φωνῇ καὶ σύρων αὐτὸν κατὰ μέρος).

— Γνωρίζω ὅτι ὁ Ἴρς φυλάττει τὰ χρήματα τοῦ ταγματάρχου καὶ... ὅτι τὰ φυλάττει εὐλαβικῶς.

— Συμφωνῶ. Ἀλλ' ἐν τούτοις δὲν δύναμαι νὰ εἶπω ὅποιον ἀνεξήγητον προαίσθημα μετὰ βαρύνει... ἔχω ἐν τῇ καρδίᾳ μου κᾶτι τί... οἶον ἐφιάλτην τινά... ἀλλὰ ἀκούσατε... ἔρχεται ὄχημα.

Πράγματι ἄμαξα ἐκυλίετο ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Oranienburger.

— Γιάννη! Πέτρε! (ἀνέκραξεν ὁ νέος βρωῶνος). Ἐξω, ὁ κύριος ταγματάρχης ἔρχεται.

Οἱ ὑπηρεταὶ ἐπέταξαν ἐκ τῆς οἰκίας πρὸς τὴν θύραν τοῦ κήπου, ἥτις ἠνοίγετο ἐπὶ τῆς ὁδοῦ. Ἡ ἄμαξα ἐστάθη πρὸ αὐτῆς, καὶ ἐξῆλθον αὐτῆς ὁ κύριος ταγματάρχης Ναϊνδόρφ μετὰ τῆς συζύγου του, φέροντες ἀμφοτέροι τὰς ὁδοιπορικὰς τῶν ἐνδυμασιῶν. Οἱ φίλοι των περιέμενον αὐτοὺς παρὰ τὴν θύραν.

— Καλῶς ὠρίσατε, ἀνέκραξεν ὁ λοχαγός.

— Καλῶς ἦλθετε, ἐπανέλαθον πάντες.

— Καλῶς ἦν ῥα, τοὺς καλοὺς οἰκοκυραίους μου, εἶπεν ὁ ταγματάρχης γελῶν καὶ τείνων τὴν χεῖρα πρὸς τοὺς φίλους του,

ἐν ᾧ ἡ σύζυγός του μετὰ ἰδιαίτερας συμπαθείας ἐχαιρέτα τὸν λοχαγὸν Ῥόρ.

— Ἐπρόνοιες περὶ ἐπισήμου ὑποδοχῆς, Ῥόρ;

— Ἐλπίζω ὅτι ἡ γραία οἰκονόμος μου ἐξετέλεσε κατὰ γράμμα τὰς διαταγὰς μου, (εἶπεν ἡ κυρία) ὥφειλε νὰ ἔχη διὰ τὴν ἐσπέραν τῆς σήμερον ἑτοιμον γεῦμα.

— Εἶνε τὰ πάντα ἑτοιμα, ὡς διετάξατε, εὐγενεστάτη μου κυρία (εἶπεν ὁ Ῥόρ), τὸ γεῦμα ἑτοιμον περιμένει.

— Ὑπάγωμεν (ἀνέκραξεν ὁ Ναϊνδόρφ) ἐπὶ τὸ φαγεῖν παρὰ τὴν τράπεζαν δὲ συνομιλοῦμεν περὶ τῶν ὑποθέσεών μας. Ἐμ-
πρός.

Οἱ ὑπηρεταὶ ἐπῆραν ἀπὸ τῆς ἀμάξης τὰ πράγματα τοῦ κυρίου των, ἡ δὲ φιλικὴ ὁμάς εἰσῆλθεν ἤδη εἰς τὴν αἵθουσαν τοῦ κήπου, ἐνθα πλουσία τράπεζα περιέμενε τοὺς νεωστὶ ἐλθόντας καὶ τοὺς φίλους των. Ὁ ταγματάρχης μετὰ τῆς συζύγου του μεταβαλόντες τὴν ὁδοπορικὴν των ἐνδυμασίαν προσῆλθον καὶ αὐτοὶ μετ' ὀλίγον εἰς τὴν αἵθουσαν. Ἡ οἰκοδέσποινα ἀντήλλαξε ταχείας τινὰς λέξεις μετὰ τῆς γραίας οἰκονόμου τῆς, καὶ πάντες ἐκάθησαν εἰς τὴν τράπεζαν.

— Λοιπὸν... τὸ πρῶτον ποτῆριον εἰς ὑγίειαν σας, καλοὶ μου φίλοι! (εἶπεν ὁ ταγματάρχης, ὑψῶν τὸ ποτῆριόν του πλη-
ρες οἴνου) καὶ οὕτως ἐκπληρῶ τὰ καθήκοντά μου ὡς οἰκοδε-
σπότην.

— Ἀλλά... (εἰπέπεν ὁ Ῥόρ), ἀλλ' ἡμεῖς φλεγόμεθα ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας ν' ἀκούσωμεν τὴν ἐκθασιν τῆς ὑποθέσεώς σας.

— Τῆς ὑποθέσεώς μου; (εἶπεν ὁ ταγματάρχης γελῶν καὶ πληρῶν οἴνου τὸ ποτῆριον τοῦ ὑπολοχαγοῦ βρωνίου Στάμ). Ἀμέσως... ἐν συντόμῳ τὸ δικαστήριον τῆς Ἀλβερεστάδ ἀ-
πέριψε τὰς αἰτήσεις μου.

Ὁ Ῥάτ ἐκπληκτος κατεβίβασε τὸ ποτῆριον, ὅπερ ἔφερε πρὸς τὰ χεῖλη του.

— Ἀ... πέρ... ριψεν ἡρώτησεν.

— Ἀπέριψεν; ἐπανάλαβον μιᾶ φωνῇ οἱ φίλοι του.

— Μάλιστα — Μάλιστα! (ἐπανάλαβεν ὁ Ναϊνδόρφ) Δὲν δύναμαι εἰσεῖτι νὰ ἄρω τὴν συντηρητικὴν κατάσχεσιν τῶν χρημάτων μου, καὶ πρέπει ν' ἀνακόψω τὴν ἀπόφασιν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τοῦ Βερολίνου.

— Τοῦτο δὲν εἶνε παντάπασι καλόν, (εἶπεν ὁ Ῥάτ). Δύ-
νασθε οὕτως ἐπ' ἄπειρον νὰ παρατείνητε τὴν ὑπόθεσιν.

— Μπα — τί ποιητέον... πρέπει νὰ γείνη, (προτέθηκεν ὁ Ναϊνδόρφ) Δὲν ἐζημιώθην πολὺ. Ὡρίστη ποσότης τις κατε-
πειγούσης χρειᾶς, ἥς θὰ λαμβάνω τοὺς τόκους, μέχρις οὗ ἐκ-
δικασθείσης τῆς ὑποθέσεως, ἀνακτήσω αὐθις τὴν ἐπὶ τῶν χρη-
μάτων μου κυριότητα.

— Εὐτυχῆς κουφόνοια, (εἶπεν ὁ Ῥάτ σιγᾶ). Πιθανὸν νὰ συμβιβασθῇ μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ σας.

— Ὁρθῶς εἶπας, ἀγαπητὲ φίλε, ἀπήντησεν ὁ Ναϊνδόρφ. Ἐν Ἀλβερεστάδ ἔμαθον καὶ τι πλεόν. Γνωρίζετε, ὅτι ὁ ἀδελ-

φός μου ἔρχεται εἰς Βερολίνον; Εἶνε στενὸς φίλος τοῦ κυρίου Πλατῶδ καὶ ὡς ἀνήγγειλέ μοι ὁ κύριος εἰσαγγελεύς, θέλει ὁ Πλατῶδ νὰ φέρῃ συνδιαλλαγὴν μεταξὺ ἡμῶν... καὶ ὅσον τὸ ἐπ' ἐμοὶ τείνω εὐχαρίστως χεῖρα φιλικήν. Οὐτῶ δυνάμεθα νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι ἡ δυσάρεστος αὕτη ὑπόθεσις θέλει λήξει τέλος.

— Πῖνε λοιπὸν ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας τούτου, ἀνέκραξεν ὁ Ῥόρ. Ἐπεθύμουν νὰ ᾔτο ἤδη ἐνταῦθα ὁ συνταγματάρχης.

Τὰ ποτήρια συνεκρούσθησαν καὶ μετὰ μικρὸν κατετέθη-
σαν ἐπὶ τῆς τραπέζης κενά.

— Φοβοῦμαι τὴν ἔλευσιν τοῦ συνταγματάρχου, ἐψιθύρισεν ἡ κυρία Ναϊνδόρφ πρὸς τὸν Ῥάτ, ἐν ᾧ οἱ λοιποὶ ζωηρῶς ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως συνεζήτουν.

— Διατί, εὐγενεστάτη μου κυρία; Μία συνδιαλλαγὴ ἐξο-
μαλύνει τὰ πάντα.

— Εὐχομαι ταύτην ἀπὸ καρδίας, ἀλλ' ὁ ἀδελφός τοῦ συ-
ζύγου μου εἶνε ἄνθρωπος λίαν ὀξύθυμος. Θέλει νὰ φέρωνται πρὸς αὐτὸν οἱ ἄνθρωποι εὐγενῶς, ἐν ᾧ ἐκεῖνος φέρεται βαρβάρως πρὸς αὐτούς. Φοβοῦμαι δὲ ὅτι θὰ προτείνῃ δρους, οὓς ὁ σύζυγός μου δὲν θὰ δύναται νὰ δεχθῇ.

— Δύνασθε εὐτυχῶς νὰ προφυλαχθῇτε τούτου Ὁ ταγμα-
τάρχης ἔχει τὰ πάντα καλῶς διαταξεί, καὶ ἐὰν δυνηθῇτε νὰ ἐκτελέσητε τὴν μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ συμφιλίωσιν, τότε τὰ πάντα ἔχουσι καλῶς, τὰ τελευταῖα νέφη, ἅπερ τὴν οἰκίαν ταύτην ἠπέλουν, θέλουσι διαλυθῇ.

Ἡ Κυρία Ναϊνδόρφ ἠτοιμάσθη νὰ ἀπαντήσῃ, ὅτε ἡ θύρα τοῦ ἐστιατορίου ἤνοιξε καὶ εἰσῆλθεν ὁ ὑπηρετής Ἰωάννης, ὅστις πλησιάσας πρὸς τὸν κύριόν του, τῷ εἶπε λέξεις τινὰς εἰς τὸ οὖς.

— Ποῖος εἶναι αὐτός; ἠρώτησεν ὁ ταγματάρχης. Δὲν τοῦ εἶπες ὅτι πρὸ ὀλίγου ἐπέστρεψα ἀπὸ τοῦ ταξειδίου μου;

— Τῷ εἶπον τοῦτο, ἀλλ' ὁ κύριος, ὃν ἐγνώρισα, δὲν μοι ἐφάνη ἐξ ἐκείνων, οὐδ' εὐκόλως ἀποβάλλει τις. Εἶνε ὁ κύριος ἀντιστράτηγος Κάτς.

Οἱ παρόντες ἀκουσίως ἠγέρθησαν, καὶ ἐνταῦθα ἡ ἐκφώνη-
σις τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ προὔξενεσεν τὴν ἐνέργειάν τῆς.

— Ὁ κύριος Κάτς; Τοιαύτην ὄραν; ἡρώτα ἐκπληκτος ἡ κυρία Ναϊνδόρφ. Τί σημαίνει τοῦτο; Καλόν, βεβαίως ὄχι.

— Ὁδηγήσατε τὸν κύριον Κάτς εἰς τὸ δωμάτιόν μου, εἶπεν ὁ ταγματάρχης. Ἠσύχασε, Θηρεσίχμου, καὶ ὑμεῖς ἀγαπητοί μου φίλοι, μὴ ἀνησυχῇτε. Νομίζω ὅτι θὰ εἶνε ἐκτακτός τις διαταγὴ τοῦ βασιλέως διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ στρατοδικείου.

Χωρὶς νὰ παρατηρήσῃ περισσότερον τὴν ἡθικὴν ταραχὴν τῶν ξένων του, ὁ ταγματάρχης Ναϊνδόρφ ἐξῆλθε τοῦ ἐστια-
τορίου σπεύδων πρὸς τὸ δωμάτιον αὐτοῦ.

Ὁ ὑπηρετής κατέθηκεν ἤδη ἐπὶ μιᾶς τῶν τραπεζῶν τοῦ
δωματίου πεντάφωτον ἀνημμένην λυχνίαν. Τὸ φῶς μετρίως
τὸ δωμάτιον φωτίζον ἐπέτρεπεν εἰς πάντα εἰσελθόντα ν' ἀνα-

γνωρίση τὸ ὑψηλὸν λεπτὸν ἀνάστημα τοῦ φοβεροῦ δικαστικοῦ ἀνδρός, ὅστις ἦν ὅλως μελανὰ ἐνδεδυμένος, ἐνεκα τοῦ ὁποίου τὸ ὅστεῶδες, πυρόχρουν πρόσωπόν του ἐπὶ μᾶλλον ἀποτρόπαιον καθίστατο. Ὁ Κάτς ἴστατο παρὰ τὴν τράπεζαν καὶ προσήλωσε τὰ διαπεραστικὰ αὐτοῦ βλέμματα ἐπὶ τοῦ εἰσελθόντος· ὁ ταγματάρχης μετὰ κόπου μόνον ἠδυνήθη νὰ ὑπερνικήσῃ τὴν ἀποστραφὴν, ἣν ὡς καὶ οἱ φίλοι του πρὸς τὸν Κάτς ἠσθάνετο.

— Λυπούμαι διὰ τὴν ἐνόχλησιν, ἣν ἐλάβετε νὰ ἔλθῃτε τοιαύτην ὥραν εἰς τὴν οἰκίαν μου, κύριε ἀντιστράτηγε, εἶπεν, καὶ συνεπῶς ἐλπίζω ὅτι...

Ὅτι ἔκτακτος ὑπόθεσις μὲ ὁδηγεῖ πρὸς ὑμᾶς, διέκοψεν ὁ Κάτς. Τὸ εὔρετε, κύριε ταγματάρχα. Ἐχω ὅλως ἔκτακτον ἀποστολὴν νὰ ἐκτελέσω ἐνταῦθα... ἦ... καὶ ἀκόντων ὑμῶν, διότι ὅπερ μέλλω ν' ἀνακοινώσω ὑμῖν, εἶνε κατ' ἐμὲ οὐδόλως ἔκτακτον, διότι εἶνε ὑπόθεσις ἐντελῶς τῆς εἰδικῆς δικαιοδοσίας μου, ὡς μέλους τοῦ στρατοδικείου.

— Μὲ ἐμβάλλετε εἰς ἀμυχανίαν.

— Θὰ προσπαθῶ νὰ εἶμαι ὅσον δύναμαι βραχύς. Ἐξηκολούθησεν ὁ Κάτς, φέρων τοὺς ὀφθαλμούς του πρὸς πάσας τὰς θέσεις ὅπου ἐπίστευεν ὅτι ἐν ταῖς ἡμιφωτισταῖς γωνίαις θὰ ἔκειντο καθίσματα, καὶ ὀργίλως τὸν Ναϊνδόρφ προσβλέπων, ὅστις δὲν ἐπροθυμήθη νὰ προσφέρῃ εἰς αὐτὸν κάθισμα.

— Θὰ μὲ ὑποχρεώσητε, ἀπήντησεν ὁ Ναϊνδόρφ, ἐὰν τελειώσητε ὅ,τι ἔχετε νὰ μοὶ εἴπητε.

— Θὰ γείνη, κύριε ταγματάρχα..... ἀλλὰ..... μόνον..... (ὁ Κάτς διακόψας τὸν λόγον ἐξηκολούθει νὰ βλέπῃ ζωηρότερον περὶ αὐτόν). Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ συνδιάλεξις ἡμῶν θὰ διαρκέσῃ ἐπὶ πολὺ, καλὸν ἦθελεν εἶσθαι νὰ καθήσωμέν που.

— Ἀ!..... Συγχωρήσατε..... ἐγὼ..... δέν.....

— ὦ! παρακαλῶ, παρακαλῶ, διέκοψεν ὁ Κάτς καταχθονίως γελῶν. Βλέπετε ὅτι, ἐξηκολούθησε λαβὼν μόνος ἐν κάθισμα, ὅπερ διέκρινεν ἐν γωνίᾳ τινί, ὑπηρετῶ ἑμαυτὸν λίαν ἐλευθερίως, εἰ καὶ ἐκάθησα· δέν θέλετε νὰ καθίσητε καὶ ὑμεῖς κύριε ταγματάρχα;

Ὁ Ναϊνδόρφ ἐξετέλεσε τὴν πρόσκλησιν ὅλως μηχανικῶς.

— Ἐφοβήθητε καὶ δικαίως διὰ τὴν εἰς οὕτω ἀκατάλληλον ὥραν ἐπίσκεψίν μου, ἤρξατο λέγων ὁ Κάτς. Ἀλλ' ὁ φόβος σας οὗτος θὰ διασκεδασθῇ ὅταν ἀναγνωρίσητε ὅπερ δι' ὑμᾶς τρέφω ἐνδιαφέρον.

— Εἰς τὴν ὑπόθεσιν, ἀπήντησεν ὁ Ναϊνδόρφ· διότι εἶμαι ὀλέγον ἀνυπόμονος, κύριε Κάτς. Οὐδέποτε δὲ ὑπέθετον ὅτι ὑμεῖς θὰ ἔχητε τόσο ἐνδιαφέρον δι' ἐμὲ.

Ὁ Κάτς ἐδάγκασεν ἐλαφρῶς τὰ χεῖλη του.

— Ἡ κατ' ἐμοῦ δυσαρέσκεια αὕτη εἶνε κοινὴ παρ' ἅπας τῆς ἀνθρωπότητος τῆς ὑμετέρας τάξεως, εἶπεν. Ἐν τούτοις εὐαρίστεως ἀνομιλῶ μεθ' ὑμῶν, ὅτι οὐχὶ ἀτομικὸν ἐνδιαφέρον, ἀλλὰ μᾶλλον ἐνδιαφέρον τοῦ Μεγαλειότητος μὲ ἡγά-

κασε νὰ ἐπισκεφθῶ ὑμᾶς εἰς οὕτω προκεχωρημένην ὥραν, καθ' ὅσον ἡ περὶ ἧς πρόκειται ὑπόθεσις πρέπει ὡς τάχιστα νὰ τελειώσῃ.

— Ἐξαντλεῖτε τὴν ὑπομονήν μου.

— Κύριε ταγματάρχα, ἐξηκολούθησεν ὁ Κάτς, σκεφθῆτι ὅτι ἐρχομαι πρὸς ὑμᾶς ἀπὸ μέρους τοῦ βασιλέως. Πῶς ἔχουσι τὰ οἰκονομικά σας;

Ὁ Ναϊνδόρφ ἀνεπήδησε τοῦ καθίσματός του.

— Τοῦτο εἶνε παρὰ πολὺ, κύριε, δὲν εἶνε δυνατὸν ἢ Α. Μ. νὰ σᾶς ἐπεφόρτισε....

— Πῶς, ἀντεῖπεν ὁ Κάτς, τολμᾶτε νὰ θέτητε ὑπὸ ἀμφιβολίαν τοὺς λόγους ἐνὸς ἀπεσταλμένου τοῦ βασιλέως;

— Ὁ Ναϊνδόρφ ἐπανεκάθισε· ἠσθάνετο ὅτι πολὺ παρεξέτραπε.

— Σύγγνωτέ μοι, παρακαλῶ, ἐὰν εἶνε διαταγὴ τῆς Α. Μ.

— Ἀκριβῶς, διότι ὁ βασιλεὺς θεωρεῖται συνήγορος τῶν ἀξιωματικῶν Του.... Σᾶς ἐρωτῶ ἐν ὀνόματί Του. Ἐλάβετε ἄδειαν ἀπουσίας, ὅπως μεταβῆτε εἰς Ἀλβερσάδ πρὸς τακτοποίησιν τῶν ὑποθέσεων σας. Τί ἐκάματε;

(Ἀκολουθεῖ)

ΣΥΜΜΙΚΤΑ

ΕΤΟΙΜΟΤΗΣ

Εἶχον ἤδη περάνει κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς π. ἐορτῆς τῆς Ἀναλήψεως, τὴν συνομολόγησιν τοῦ συμβόλου τῆς πρὸς ἀλλήλους(;) πίστεως, καί, διὰ θερμοτάτου φιλήματος εἶχον θέσει τὴν σφραγίδα τῆς ἀμοιβαίας ἀγάπης των, πολὺπλαγκτος ἄργοναύτης μετὰ καλλικελάδου Δαλιδάς, καί, ἐν γλυκεῖᾳ συγκινήσει ἐκάθηντο εἰσέτι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀνακλιντήρος τῆς αἰθούσης ὅτε, εἰσελθοῦσα ἡ μήτηρ καὶ λαβοῦσα θέσιν πλησίον κλειδοκυμβάλου λέγει μετὰ φιλόφρονος μειδιάματος τῷ ἐπισκέπτῃ.

— Καὶ πῶς ἔχετε κ. Δ..... πῶς τὰ καλοπερνᾶτε; τί νέα λέγετε;

— Ἡσυχία, κυρία μου, ἡσυχία· τώρα μάλιστα μετὰ τὴν Ἀνάληψιν ἐτελείωσεν καί, τὸ Χριστὸς Ἀνέστη, αὐτὰ λέγομεν.

— Ἀ! φίλε μου, ἀπὸ αὐτὰ δέν ἡξέουρον τίποτε τὰ σημερινὰ κορίτσια, ἡ κόρη μου μάλιστα δέν ἡξέουρει καθόλου ἀπὸ ἐκκλησιαστικά.

— Αὐτὸ κυρία μου, δέν μοὶ κάμνει καμμίαν αἴσθησιν, ἀρκεῖ νὰ ἀγαπᾷ τοὺς πλησίον της.

Ἡ δεσποινὶς ἱκανοποιήθη πληρέστατα καὶ μειδιάμα εὐαρεσκείας ἀφῆκε νὰ λάμψῃ ἐπὶ τῶν ἀπατηλῶν χειλέων της.

ΑΚΡΟΝ ΛΩΤΟΝ

Νὰ ἀποστείλῃ τις ἐπιστολὴν ταχυδρομικῶς, ἐπιστολὴν πρὸς